

[Karen Højte Jensen]

konfrontere folk med forskellige samfundsforhold, således at de ikke vil stemme på Poul Schlüter næste gang. Dette forsøg kan næppe leve op til folkeskolelovens krav om alsidighed i undervisningen.

Svar (14/6 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Kommunale folkeskoler vil selvsagt ikke på nogen måde kunne deltage i kampagner af partipolitisk eller organisationspolitisk karakter. Dette følger bl.a. af formålsbestemmelsen i folkeskoleloven, der indebærer, at skolen her må søge ensidigt at påvirke eleverne i retning af bestemte livsanskuelser eller bestemte politiske opfattelser.

Det anføres i begrundelsen, at spørgsmålet er rejst på baggrund af forlydender om, at en skole i Holmegård kommune skal være forsøgsmodel for manipulationer fra SiDs side med skoleeleverne.

Ministeriet har ikke kendskab til planer om forsøg efter SiD-modeller på en skole i Holmegård kommune. I anledning af nærværende spørgsmål har ministeriet telefonisk indhentet oplysninger om de omhandlede forlydender fra Holmegård kommune, og man har modtaget en genpart af en pressemeddelelse af 21. maj 1985 fra borgmesteren. Det anføres i denne pressemeddelelse, at lokale politikere og lærere m.v. har medvirket ved udarbejdelsen af et debatoplæg fra SiD om skolen i lokalsamfundet »Skolen er jeres«, at denne debatbog ikke har nogen sammenhæng med SiDds 180 millioners kampagne imod regeringen, idet bogen er udarbejdet, inden kampagnen startede, at der ikke foreligger forhåndsaftaler om forsøgsordninger på nogen skole i kommunen, og at det må afgøres på grundlag af den lokale debat, hvad der kan bruges fra oplægget, og hvad der må kasseres.

Jeg vil hertil sige, at læsning af debatoplægget gør det nærliggende at betragte det som et led i en kampagne mod regeringen, tilmed en kampagne præget af en række usande påstande om regeringen og dens undervisningspolitik. Hvis den er finansieret af andre midler end de 180 mill. kr., må jeg drage den konklusion, at SiD bruger et endnu større beløb end 180 mill. kr. (500 kr. pr. medlem) til kampagner!

Jeg forventer naturligvis, at man lokalpolitisk ikke accepterer eventuelle planer om politisering af skolerne.

Det bemærkes med hensyn til spørgsmålet om lærernes medvirken ved udarbejdelsen af SiD-publikationen, at jeg går ud fra, at arbejdet har ligget uden for de pågældende læres tjeneste.

Det tilføjes, at hvis forsøgsplanerne har sammenhæng med Holmegård kommunes status som frikommune, vil et frikommuneprojekt på undervisningsområdet kun kunne godkendes under forudsætning af, at formålsbestemmelsen i folkeskoleloven overholdes.

Spm. nr. S 1249

Til *socialministeren* (4/6 85) af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Ølgod kommune i Ribe amtskommune ikke følger den fortolkning af bistandslovens § 38, som socialministeren har hævdet er den almindelige, og hvorefter en kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle skal anses for at have udnyttet sine arbejdsmuligheder, når den pågældende ville have haft ret til barselorlov efter lov om barselorlov?«

Begrundelse

Under behandlingen af L 74 (1984-85) om ændring af § 38 stillede SF et ændringsforslag, der direkte ville lovfæste, at en kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle anses for at have udnyttet sine arbejdsmuligheder, når den pågældende har eller ville have ret til barselorlov efter lov om barselorlov.

Socialministeren afviste ændringsforslaget med den begrundelse, at ændringsforslaget var overflødigt, fordi denne retstilstand fulgte af en almindelig fortolkning af § 38 i bistandsloven, og i øvrigt kendte ministeren ikke nogen kommune, der ikke administrerede efter denne fortolkning.

Svar 17/6 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I anledning af det stillede spørgsmål har socialministeriet indhentet en udtalelse fra social- og sundhedsforvaltningen i Ølgod kommune.